

Jindřich Šimon Baar, katolický kněz a spisovatel, proslul nejen svými díly s kulturní problematikou, ale především romány s venkovskou tematikou. Jeho nejznámějšími knihami jsou román Jan Cimbura a chodská trilogie Paní komisarka, Osmáctyřicátníci a Lůsy. Velkou částí náplně jeho spisovatelské činnosti bylo též sběratelství chodského folkloru, především pohádek, pověstí, říkadel a textů písní.

Dílu o Chodsku předcházela příběh o putimském sedláku Janu Cimburovi, v němž se autor snažil vyzdvihnout nutnost zachování fenoménu selství a všech jeho kladných hodnot pro budoucí generace, jelikož cítil, že se základní hodnoty lidského života, jako vztah k tradicím, zvykům, odkazu předků, k víře, k půdě ad., vytrácejí z všeobecného povědomí.

Tyto hodnoty se posléze snažil uchovat i tím, že shromažďoval texty chodských písní, chodské pohádky, pověsti, říkadla, hádanky, ale také kroje a vše, co se týkalo chodského folkloru vůbec.

Vrcholem všech těchto Baarových snah pak byla jeho chodská trilogie, která ukazovala nejen jeho lásku k rodnému kraji, ale také úctu k tradici a víře předků v selské hodnoty, které jsou pro nás hodnotami prapůvodními a základními.

Přínosem mé práce je, že jsem zmapovala Baarovu folkloristickou činnost a zpracovala část jeho korespondence, ve které si dopisoval s přáteli o metodách své práce na trilogii a o svém vztahu k tomuto dílu. Dále jsem ukázala, jak spisovatelův román Jan Cimbura zapadal do problematiky venkovského románu a jak ovlivnil jeho další práci o Chodsku.